RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN

U I T S P R A A K Nr. 2004/01 Rbs

i n d e k l a c h t nr. 2003.1531 (044.03)

ingediend door:

hierna te noemen 'klaagster',

tegen:

hierna te noemen 'verzekeraar'.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht, alsmede van het daartegen door verzekeraar gevoerde schriftelijke verweer.

Uit de stukken is, voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang, het navolgende gebleken.

Inleiding

Klaagster heeft bij verzekeraar een rechtsbijstandverzekering gesloten. In 1999 heeft klaagster opdracht gekregen onderzoek te doen naar mogelijkheden om het welzijn van medewerkers, werkzaam bij haar opdrachtgever, te vergroten en daardoor het ziekteverzuim terug te brengen. In de loop van 2001 heeft de opdrachtgever het contact met klaagster beëindigd. Gesprekken over een regeling in dit verband hebben voor klaagster geen bevredigend resultaat opgeleverd. Begin december 2001 heeft klaagster bij verzekeraar aanspraak gemaakt op rechtsbijstand ter zake van een tegen de opdrachtgever in te stellen vordering tot schadevergoeding wegens contractbreuk. Verzekeraar heeft geweigerd voor dit geschil dekking te verlenen.

De toepasselijke bijzondere verzekeringsvoorwaarden luiden, voor zover hier van belang:

'Artikel 3 De verzekerde activiteiten
Als verzekerde betrokken is geraakt in een geschil bij het uitoefenen van de hierna genoemde activiteiten, heeft hij aanspraak op rechtsbijstand, voorzover hij in dat geschil getroffen is in een op geld waardeerbaar belang. De verzekerde activiteiten zijn:
(…)
d. het aantrekken van diensten; '
'Artikel 4 De niet-verzekerde activiteiten
Niet verzekerd zijn de activiteiten, bestaande uit:
- het stichten van de verzekerde onderneming en het beheren van de interne organisatie en financiën daarvan. Hieronder wordt mede begrepen:
- (…);
- het leveren van goederen en diensten.'

De klacht

Verzekeraar weigert rechtsbijstand te verlenen en heeft zich daartoe beroepen op artikel 4 van de bijzondere verzekeringsvoorwaarden. Een ruime interpretatie van dit artikel zou ertoe leiden dat klaagster nooit een beroep op rechtsbijstand kan doen, omdat immers alle activiteiten van klaagster uiteindelijk verband houden met het leveren van diensten, de bestaansreden van de organisatie van klaagster. In het onderhavige geschil met de opdrachtgever staat de dienstverlening zelf niet ter discussie. Het verschil van mening betreft het al dan niet bestaan van een contractuele verplichting van de opdrachtgever jegens klaagster. Volgens klaagster pleegt de opdrachtgever contractbreuk. De opdrachtgever meent dat hij jegens klaagster geen enkele contractuele verplichting heeft.

Het standpunt van verzekeraar

Verzekeraar kent voor bedrijven verschillende rechtsbijstandverzekeringen. Een daarvan, de uitgebreidere polis, kent een dekking voor de levering van goederen en diensten. De premie van een dergelijke verzekering is beduidend hoger dan die van de door klaagster gesloten verzekering. De ruimere dekking staat niet voor alle bedrijven open om te voorkomen dat door verzekeraar een onevenredig groot en onbeheersbaar risico wordt gelopen. Een organisatie-adviesbureau zoals dat van klaagster, behoort tot de ondernemingen waaraan verzekeraar in geen geval een meer uitgebreide dekking waarbij de levering van goederen en diensten is meeverzekerd, afgeeft.

In het onderhavige geval gaat het om een geschil met een afnemer van diensten van klaagster die plotseling en eenzijdig besluit af te zien van verdere afname van die diensten. Klaagster verwijt haar afnemer een toerekenbare tekortkoming in de nakoming van verplichtingen. De uitsluiting van rechtsbijstand ter zake van de levering van goederen en diensten ziet juist op het (al dan niet toerekenbaar) tekortkomen in de nakoming van verplichtingen door afnemers. Niet relevant is of de prestatie (met betrekking tot een goed of dienst) daadwerkelijk is verricht. De tekst van artikel 4 is kort en eenvoudig. Nergens wordt gesuggereerd dat de uitsluiting van rechtsbijstand alleen geldt in het geval van geschillen over daadwerkelijk verrichte diensten.

In de briefwisseling over het door verzekeraar ingenomen dekkingsstandpunt heeft klaagster ook het argument gebezigd dat het niet-verzekerd zijn van door haar verrichte diensten zou terugslaan op het geheel van haar bedrijfsactiviteiten. Anders gezegd, er is een zodanig belangrijke uitsluiting dat er geen wezenlijke dekking meer overblijft. Volgens verzekeraar is ook deze opvatting van klaagster evident onjuist. Het tegendeel blijkt al uit het bepaalde in artikel 3 van de bijzondere verzekeringsvoorwaarden, nu in dit artikel een veelheid aan verzekerde activiteiten is opgesomd waaraan het niet-verzekerd zijn van de levering van goederen en diensten door klaagster niets afdoet.

Het commentaar van klaagster

Klaagster heeft na kennisneming van het verweer van verzekeraar haar klacht gehandhaafd dat het beroep van verzekeraar op artikel 4 van de bijzondere verzekeringsvoorwaarden in het geschil met de opdrachtgever grond mist. Klaagster heeft nog het volgende aangevoerd.

Wanneer voor uitsluiting van dekking in de visie van verzekeraar niet meer nodig is dan dat activiteiten gerelateerd zijn aan het leveren van goederen en diensten, wordt de scheidslijn tussen wat wel en wat niet voor rechtsbijstand in aanmerking komt, wel erg arbitrair. Een dergelijke relatie kan immers altijd wel gevonden worden.

Het oordeel van de Raad

1. Klaagster heeft zich op het standpunt gesteld dat verzekeraar een onjuiste uitleg geeft van de in (het hiervoor onder Inleiding geciteerde) artikel 4 van de bijzondere verzekeringsvoorwaarden genoemde niet verzekerde activiteiten.
2. Uitgangspunt bij de beoordeling van een klacht als de onderhavige is dat het uiteindelijke oordeel over de uitleg van de verzekeringsvoorwaarden is voorbehouden aan de rechter. De Raad als tuchtrechter dient zich ingevolge zijn reglement te beperken tot de vraag of verzekeraar met zijn standpunt de goede naam, c.q. het aanzien van en het vertrouwen in het verzekeringsbedrijf in stand heeft gehouden.
3. Het standpunt van verzekeraar houdt in dat een redelijke uitleg van artikel 4 van de door klaagster gesloten rechtsbijstandverzekering meebrengt, met name gelet op de tegenstelling tussen wèl verzekerde activiteiten (artikel 3) en niet verzekerde (artikel 4), dat niet slechts van dekking zijn uitgesloten geschillen over de uitvoering van aan de verzekerde opgedragen diensten, maar ook geschillen die met de rechtsverhouding, die aan het verlenen van diensten ten grondslag ligt, in verband staan. Dit standpunt is verdedigbaar. Verzekeraar heeft de goede naam van het verzekeringsbedrijf met zijn uitleg van de in artikel 4 bedoelde uitsluiting niet geschaad, zodat de klacht ongegrond is.

De beslissing

De Raad verklaart de klacht ongegrond.

Aldus is beslist op 12 januari 2004 door Mr. M.M. Mendel, voorzitter,
Drs. C.W.L. de Bouter, Mr. R. Cleton en Mr. E.M. Dil-Stork, leden van de Raad, in tegenwoordigheid van mr. C.A.M. Splinter, secretaris.

De Voorzitter:

(Mr. M.M. Mendel)

De Secretaris:

(Mr. C.A.M. Splinter)